

raze de lumina

**Scoala de Arte si Meserii
Ploscuteni**

Revistă școlară

Numarul 1

Școala mea familia mea

Scurt istoric al școlii

Prima mențiune care atesă înființarea unei școli la Ploscuțeni o întâlnim în documentele Bisericii Catolice din localitate, din care aflăm de existență la 1879 a unei școli cu aproape 24 de elevi, unde funcționa un singur învățător. Școala a funcționat în diferite localuri, mai ales în case particulare, existând obiceiul ca și învățatorul cu familia sa să locuiască în aceeași clădire.

Dezvoltarea învățământului era împiedicată și de faptul că populația comunei era considerată minoritară.

Localul de școală primară s-a început în anul 1924 și s-a definitivat în anul 1928, costurile ajungând în acea vreme la 147 052 lei. Clădirea se compunea din două săli de clasă, cancelarie și un hol, plus locuința pentru director și învățători care aveau la dispoziție două camere, bucătărie și un hol. Școala dispunea și de 3 hectare de teren arabil, care, din declarațiile celor intervievați, era dat în folosință cadrelor didactice. Localul grădiniței de copii s-a ridicat și acoperit în anul 1931, rămânând în această stare până în 1934 când s-au terminat toate lucrările și a fost dat în funcțiune cu două săli de clasă și un hol.

Din declarațiile Varvarei Nicu din Ploscuțeni, reiese că în anul 1927 erau aproape trei sute de familii din care foarte puțini erau de religie ortodoxă. Există atunci un local de școală cu trei clase și locuința directorului în aceeași clădire, de asemenea localul primăriei care există și astăzi. În clădirea primăriei era și o clasă pentru copiii de școală și o clasă pentru grădina de copii (grădinița)¹.

Din anul 1934, școala este condusă de învățatorul Damaceanu care locuia în aceeași clădire cu familia, soția lui fiind tot învățătoare. Copiii erau învățați de aceste persoane din clasa I până în clasa a VII-a. În aceeași clădire se desfășurau și cursuri de alfabetizare pentru adulți, învățându-se în doua schimburi. La sfârșitul clasei a VII-a se susținea examen de absolvire la Homocea.

Chiar și istoricul Nicolae Iorga, ajungând la Ploscuțeni, observă și descrie îndârjirea cu care catolicii maghiari și-au păstrat limba maternă și faptul că mulți copii nu știu să vorbească românește.

¹ Arhivele Naționale, Direcția Județeană Vrancea, Focșani, Fond 402, Dosar nr. 1/1937, f. 372.

² *Ibidem*, f. 373.

³ Eugen Tutoveanu, *op. cit.*, p.14(Monografia comunei Homocea).

Arhivele școlii consemnează în anul școlar 1957-1958, un număr de 71 de elevi, dintre care 14 înscriși în clasa a VII-a. Dintre cei 14 înscriși în anul terminal, doar 9 vor absolvi, ceea ce reprezintă un procent de 64%. În anul 1959, dintre cei 18 elevi înscriși în clasa a VII-a, se prezintă la examenul de absolvire 17 și sunt admiși doar 5. Un alt fenomen observat este abandonul școlar. Catalogul clasei a VI-a din anul școlar 1957-1958 înscrie în paginile sale 25 de elevi, iar în anul școlar următor să găsim doar 18 dintre aceștia înscriși în clasa a VII-a. Aceste fenomene sunt datorate dezinteresului pe care îl acordau părinții școlii, preferând să-și trimită copiii la muncă, poate și din cauza sărăciei.

Colectivul de cadre didactice era format dintr-un număr de 6 profesori, ceea ce implica predarea mai multor materii de către același profesor. Domnul profesor Staicu Nicolae predă matematica și desenul, iar domnișoara Berindea Artemisa, istoria și muzica.

Numărul elevilor înscriși crește în următorii ani, astfel, în anul școlar următor sunt consemnați 75 de elevi, pentru ca în anul 1959-1960 să ajungă la 104, iar în anul școlar 1960-1961 să fie consemnat un număr de 141⁴. (datele păstrate pentru această perioadă sunt doar pentru ciclul gimnazial). Procesul de politizare în învățământ continuă, 25% dintre elevi nefiind încă incluși în organizația de pionieri. Profesorii erau implicați în activitatea politică și încercau să-i convingă pe țărani să se înscrie G.A.C. Un document din anul 1961, scris de către un profesor al școlii, consemnează: „Numărul colectivităților crește din zi în zi. Alături de cele 150 familii înscrise în G.A.C., zilnic, noi membri noi membri întovărășiți cer să fie primiți G.A.C.

Astfel, numai în săpătămâna aceasta s-au înscris 10 membri, dintre care: Ciuciu Andrei, Minuț Gh. Petrea, Palu Gr. Andrei, Coceaș Anton, Antici Varvara, Nistor Gheorghe și alții⁵.

Din contribuția sătenilor se construiesc căminul (1957), Școala Veche (1960) și Școala Nouă (1972).

În anul școlar 1966-1967 funcționau în comună un număr de patru școli generale din care două în localuri proprii corespunzătoare. Numărul elevilor care era foarte redus în 1938, a crescut în 1966 cu 200% ,adică toți copiii de vârstă școlară. În același an funcționau două grădinițe sezoniere⁶.

În anii 70, școlile sunt dotate cu laboratoare și

⁴ Arhiva Școlii de Arte și Meserii Ploscuțeni, Registrul matricol nr.1.

⁵ Direcția Județeană Vrancea a Arhivelor Naționale, Focșani, Fond 449, Dosar 39/1960 G.A.C. și Întovărășirea 9 Mai Ploscuțeni.

⁶ Arhiva Școlii de Arte și Meserii Ploscuțeni, Registrul Matricol nr.2

mijloace didactice. În anul 1972 se amenajează o sală de sport în localul Școlii Noi, iar în 1974 se amenajează atelierul de lăcătușărie⁷. Numărul elevilor și al cadrelor didactice înregistrează creșteri semnificative în această perioadă astfel că în anul școlar 1978-1979, documentele școlii înregistrează un număr de 25 de cadre didactice și aproximativ 700 de elevi⁸.

Director ,Mihăeș Violeta

Copilărie

*Dragă-mi ești copilărie
Ca o floare din câmpie
Ca o perla nestemată
Făr' de griji și suferinți.*

*Cu drag mi-oi aduce aminte
De zâmbetul cald ,duios
De acele clipe de nevinovăție
Pe care le-am trăit frumos.*

*Niciodată n-am să uit
Anii de copilrie,
Când alergam desculță pe câmpie
Răspândită-n lumea toată.*

Rafaela Butnaru

Clasa a VI-aB

⁷ *Ibidem*, Registru inventare/ 1970-1975.

⁸ Arhiva Școlii de Arte și Meserii Ploscuțeni, Registru matricol nr.16.

Basmul toamnei

A sosit toamna, cea de-a treia fiică a bătrânului an.

Toamna, zâna cu rochie din frunze ruginii, vine într-o, trăsură aurie, aducând cu ea bogăție și belșug, veselie și voie bună școlarilor.

Zilele sunt tot mai scurte, nopțile sunt mai lungi, păsările călătoare pleacă, vâslind în înălțimi, munca oamenilor este mai intensă, ogoarele nu mai sunt pline de aurul din astă-vară.

Grădinile nu mai au același parfum al florilor. Florile s-au schimbat. Au apărut crizantemele și tufănele, care ne înveslesc privirea.

Această minunăție privesc mă duce cu gândul la un ținut de basm, basmul toamnei.

Toamna este cel mai darnic anotimp, este o zână bună, o zână a belșugului, a bucuriei și a fericirii.

Gherguț Alexandra

Clasa a V-a B

Comorile toamnei

*E*ra o zi minunată de toamnă

. Mingea de aur de pe bolta azurie nu mai strălucea așa de tare ca în timpul verii, dar razele soarelui încălzeau totuși natura. Împreună cu prietena mea am mers la pădure, pentru a cunoaște natura în acest anotimp.

Pădurea avea frunze ruginii care cădeau și pluteau ca niște bărcuțe legănate de vântul cel fără de moarte. Dealurile păreau aurii. Culoarele toamnei sunt fără egal. Stejarii bătrâni și rămușorii au așternut în calea noastră un covor de frunze foșnitor.

Toamna este și anotimpul belșugului. Fiecare gospodar a cules roadele pe care zâna le-a lăsat în urma ei: mere aurii cu miros parfumat și miez dulce, struguri cu boabe mari și alte fructe și legume. Fiecare viețuitoare s-a pregătit pentru iarnă. Urșii și-au pregătit bârloagele, veverițele au adunat alunele cu coajă tare și miez bun, cântăreții pădurii au plecat, lăsând doar cuiburile lor calde și mici să aștepte marea revenire.

Înaintam. Deodată s-a auzit un clinchet. O veveriță și-a făcut apariția pe covorul multicolor și a anunțat vestea. Toate viețuitoarele au fost invitate la marele concurs dedicat toamnei. A doua zi trebuiau să se întrecă în bogățiile toamnei, fiecare aducând fructe din cele mai alese.

Eu și prietena mea am rămas fără grai ,am ascultat pe furiș și am hotărât ca a doua zi să revenim pentru a afla ce viețuitoare va fi premiată și cu ce.

Zis și făcut. Am revenit și pe imensul covor multicolor stăteau fructe cele mai minunate, unul însă le întrecea pe toate- gutuia galbenă aurie strălucea ca un soare vesel.

Veverița a strigat :

-Să poftească în față stapânul acestui fruct minunat!

-Liniște în jur, apoi s-a mai auzit :

-Declar comoara toamnei acestă gutuie,iar stăpânul să poftească alături de mine !

În cele din urmă și-a făcut apariția o ciocănitoare zgribulită.

Am fost uimite de primirea și răsplata animăluțelor.

Ce darnică a fost pădurea !

Ne-am întors acasă cu inimile pline de frumusețe și bunătate.

Stoica Anca

Clasa a V-a B

Cvintet

Cvintetul este o poezioară de cinci versuri prin care se rezumă un conținut de idei. Activitatea se poate desfășura individual, în perechi, în echipă.

Structura: - are un titlu

- 1. Primul vers este un singur cuvânt- cheie (substantiv);*
- 2. Al doilea vers este format din două adjective care descriu ceva;*
- 3. Al treilea vers este format din trei verbe*
- 4. Al patrulea vers este format din patru cuvinte și exprimă păreri, sentimente față de subiectul în cauză;*
- 5. Al cincilea vers este un cuvânt care exprimă esența problemei*

Ciobănilă

*hâd, ocrotitor,
intrând, păzind,dovedind,
bunătate,prietenie,slujbă,afecțiune
câine.*

Stoica Anca

clasa a V-a B

Toamna

bogată, colorată,
culegând, conservând, micșorând,
bucurie, melancolie, amărăciune, înfrigurare
anotimp.

Demici Paul

clasa a V-a B

Indrumător: Bereș Irina

„De vorbă cu o...minune”

„De vorbă cu o...minune” – 4 volume

Vol. 1: „**De vorbă cu o...minune**”, Ed. Sf. Ierarh Nicolae, Brăila 2010

Vol. 2: „**În brațele bunicului**”, Ed. Optima, Iași, 2010

Vol. 2 a câștigat Premiul I la Concursul Național de Literatură „VISUL”- Orăștie, septembrie 2010, secțiunea „Carte pentru copii”.

De menționat că traducerea în limba franceză a fost făcută de doamna Bereș Irina profesor de Limba și literatura română .

LA FORCE DE L'AMOUR

Une fois, il était, s'il n'était pas...il ne racontait pas...à l'origine du monde de cristal, un roi grand et fort, le maître d'un regat long et riche d'Orient lointain. Ce roi, Dandu, avait dans son regat des richesses les plus belles et les plus divers, ainsi qu'on ne les trouvaient nulle part. Tous les invités qui venaient chez lui s'émerveillaient de la beauté de son regat. Par tout en regat, le monde avait peur de grand roi, parce qu'il était méchant et il était suffisant dire quelqu'un un seul mot, que cela avait beaucoup souffrir.

Le roi avait un fils, unique, Prandu. Par rapport à son père, il était un homme généreux, bon et charitable, il aimait les pauvres. Il avait un visage comme un ange, d'où sortait du paix et de la bonté. Et il était habillé en rouge comme poupre - la couleur du sang, qui donne la vie. Ses vêtements étaient brodés avec fil précieux, sur la tête portait une couronne royale. La couronne était tissé avec l'or fin, sur elle brillaient treize rubins. Dans ces voyages, le prince était accueilli avec beaucoup de chaleur, grâce à sa bonté et son façon d'aimer les hommes.

— Vive le grand prince ! criait une vieille femme, bossue.

— Vive beaucoup d'ans heureux notre prince plus cher ! criaient les enfant, que le prince leur donnait des cadeaux.

— Vive notre futur roi qui va apporter la paix et la silence, étant d'accord la foule.

Souvent, le prince était accompagné de son père, le roi, bouillonnait de colère quand il voyait l'amour des hommes pour le prince et leurs mots lui approfondaient l'invie pour l'enfant. Ainsi, tout de suite, quoique il n'avait pas d'autres enfants, le roi lui portait une immense méchanceté.

En plus, son père voudrait disparer Prandu et aussi son renom en même temps. Le roi méchant avait fait un plan brutale pour se venger, que ne tarde pas à mettre en œuvre. Un beau jour, appelant un grand philosophe, ordonna aller le prince dans le bois qui couvrait le plus sommet dans le voisinage du palais et lui faire vent dans une abîme profonde.

— Mais tu ne va pas réussir, ton place sera en feu, c'est moi qui je donnerai feu au bûcher, dit le roi plein

d'arrogance.

— Mais, monsieur, le prince...commença balbutier effrayé le philosophe.

— Je ne t'ai pas demandé ton opinion, je t'ai ordonné ! Je n'accepterai pas l'échec. J'espère que tu m'as compris !

Très fâché, le philosophe partit au palais, pour discuter avec le prince sur le voyage de demain. Entrant dans les chambres du prince, il le trouva chanter à un serpent, qui dansait extraordinaire. Le philosophe s'approche et dit :

— Cher prince, demain nous irons sur le grand montagne que tu le vois au loin, tu veux ?

— Bien sûr, cher maître ! Tu sais que ma vie est dans tes mains, je compte sur toi, tu peux faire ce que tu veux, dit Prandu à voix d'ange.

Le coeur de philosophe pleurait pour le destin de prince. En revanche, la peur pour sa vie était plus grande parce qu'il savait quand le roi se mettait en colère. À l'aube, le philosophe et le prince se mettaient en route, que le roi déjà le pensait, sans retour. Parce que en face marchait le prince, le philosophe regardait surpris de sa bonne volonté. Il voyait comme cela propage de lueurs. L'indulgence de prince l'agacait pour la plupart.

— Qu'est-ce que tu fais, mon cher ? Pourquoi tu restes derrière, nous allons nous promener, n'est-ce pas ? Viens à côté de moi nous nous bénéficions de la beauté de la montagne sacré !disait le prince joyeux.

— Bien sûr, bien sûr, mais ce n'est pas possible que le domestique assoie près de son maître, chuchota le philosophe.

À une tournant, au bord d'une abîme effroyable, le philosophe a voulu bousculer le prince.

Continuarea in numarul viitor.

*A*ncedotes:

- a) -Je viens de rêver que je travaille.
- C'est vrai, tu as l'air très fatigué !
- b) - Garçon, j'ai trouvé une mouche dans mon café.
- Oh, la pauvre bête ! Est-ce qu'elle est morte ?
- c) - Moi, chaque fois que je mets en colère, je décapite un homme !
- Et... c'est souvent que tu te mets en colère ?
- Jamais.

Radu Fernando clasa a VIII -aB

Marrie Tussaud –the wax museum

There's a place in the world where you can meet great personalities from all domains :history,sports,cinema .This place is the wax museum,Madame Tussauds.

The museum was founded by wax sculptor ,Marie Tussaud(1761-1850).She was born in Strasbourg,France .Her mother worked as a housekeeper for a doctor skilled in wax modeling .He taught Marie the art of wax modeling.

The first wax figure she created was of Voltaire ,in 1777.She has also modelled many prominent figures of victims in French Revolution .

Tussauds spent thirty-three years travelling around Europe and in 183 5 Marie settled down in London where she opened a museum.One of the main attractions of the museum was the Chamber of Horrors .Here were displayed figures of murderers and other criminals .Other famous people were added to her collection ,some still exist today.In 1842 Marie made a self portrait which nowadays can be seen at the entrance of museum .

Marie Tussaud died in her sleep on 15th of April 1850.

Today the museum has branches in many major cities and became one of the biggest tourist attraction.

If you'll have the chance,don't miss it!Go and meet your favourite stars !

Profesor Limba engleza, Nicu Veridiana

Matematica si poezie

Marin Moscu este profesor de matematică și scrie literatură. El a debutat cu volumul **“Călărețul cu spatele gol”** (1995).

Din poeziile cuprinse în acest volum cităm doar câteva titluri: **“Peisaj nocturn”**, **“Insula”**, **“Răscruce”**. Cartea de poezie, **“Călărețul cu spatele gol”**, este o descriere spre sufletul poetului, spre destinul și lumea lui, acolo unde cântă flautul ars de grâu și unde Dumnezeu stă de vorbă cu umbra noastră – (Constantin Ghiniță)

Apoi a fost semnalată **“Gioconda din versuri”** (2000) în care autorul întrezărește enigmaticul, celebrul surâs în structura scriptorială: **“Poezia îmi cade în brațe**

**Și-mi cere-
lacrimi,/Sărut-
Gioconda să fie/Pictată în
unui poet?”** (Crez). Alte sunt: **“Înțelept lumina
“Clepsidra”**.

Dacă în volumul **“Călărețul cu spatele gol”** (1995) și **“Gioconda din versuri”** (2000), experiențe incompet volum **“Pasărea un ton elegiac. Poemele în incantatorii ale unor stărilor eului. Originalitatea vine din percepția începutului primordial în tangență cu tensiunea premonițiilor: “Suntem născuți din lacrimi și din stele/ Din transparența aerului care / Pornește-n noi furtunile rebele/Ploaia –nălțării pentru fiecare”**

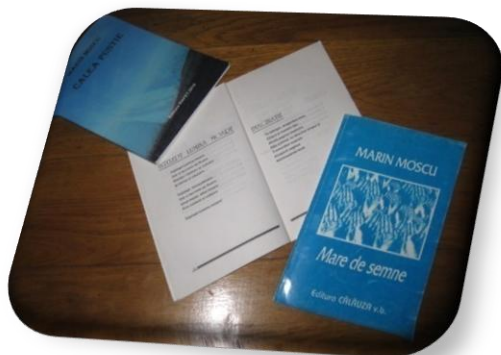
„ **Marin Moscu e un poet al iubirii, un împatimit al naturii cu frumusețile ei neasemuite”**, spune Valeriu Bârgau, și nu putem să nu fim de acord cu cele spuse, citând tonicele versuri din **“Mare de semne”** (2004)

Alte apariții :

“Cum se naște dragostea” (2003), **“Foșnetul eternității”** (2006), **“Strigătul tăcerii”** (2008).

Băcăuan prin naștere, vrâncean prin adopție, **Marin Moscu a fost denumit "poetul iubirii"**.

mpăcare:/Metafore-epitet./Cum poate versuri /Pe inima vastă/A poezii din acest volum moare”, **“Doină”**,

de debut **“Călărețul cu în”** **“Gioconda în convulsia lirică sugera consumate, în al treile a albă”** (2001), poemele au stil clasic sunt forme trăiri și explicații ale (Veșnicie)

GIOCONDA DIN VERSURI

Înțelept lumina moare

*Înțelept lumina moare
Într-o lacrimă de floare
Dându-i farmec și culoare
Și miros și căutare...*

*Înțelept, încrezătoare...
Într-o lacrimă de floare
Unul naște, altul moare
Prin cădere și-nălțare
Înțelept lumina moare!*

Doină

*Și am fost și nu voi fi,
Și voi fi și voi fi fost
Și știind și știind
Poezia pe de rost.*

*Eu voi fi când nu voi fi,
Eu voi fi pe când am fost
Si știind si știind
Viața, viața pe de rost.*

Crez

*Poezia îmi cade în brațe
Și-mi cere-mpăcare:
Metafore-lacrimi,
Sărut-epitet.*

*Cum poate Gioconda să fie
Pictată în versuri
Pe inima vasta
A unui poet?*

Clepsidra

*În spirala iubirii fierbinte
Timpul măsoară cuvinte.
Flori de nisip durează rubine,
Roua începe cu tine.
De-aceea te-nchid în iris râzând
Și-ți dau foc, pentru o clipă în gând.*

*Flacăra ta , flacăra noastră de sânge
Sub izvorul privirii se strânge.
Arde tăcerea ca o lumânare de seu,
Clepsidra se-ntoarce. Nisipul sunt eu,
Tu, ești roua cea dulce și rece,
Umbra privirii ce cade și trece*

Reporter printre OAMENI

Reporter: Spuneți-ne, de când vi s-a înfiripat dorința de a scrie?

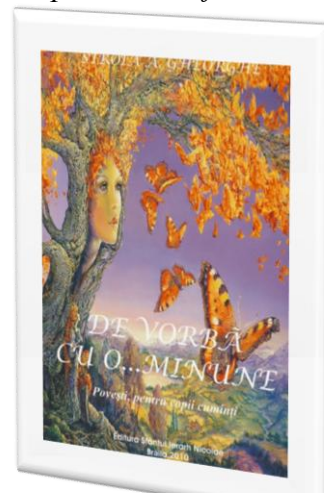
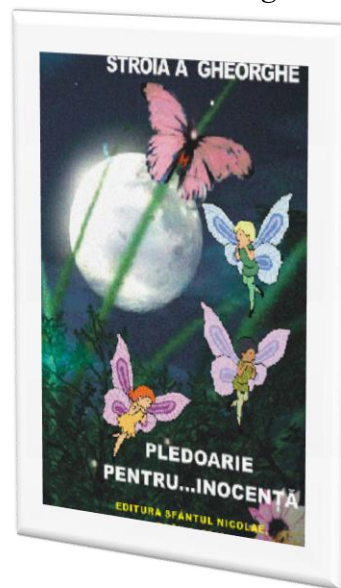
Stroia Gheorghe: De scris, cred că mi-am dorit dintotdeauna să pot scrie. La fel de mult cât îmi doream să pot să citesc. E adevărat că în acea perioadă a vieții, îmi amintesc că citeam din ziarul tatei, ținându-l invers, dar...măcar îmi dădeam silința. Am început din clasele mici, când „mâzgăleam” caietele colegilor cu citate, maxime și mai apoi cu versurile mele timide. Însă, trebuie să recunosc, că dorința intensă de a materializa într-o carte ceea ce scriu, a apărut mult mai târziu, relativ recent și anume în lunile ianuarie-februarie ale acestui an.

R: Câteva cuvinte despre ceea ce scrieți, despre genurile abordate.

SG: A fost destul de ușor să mă gândesc ce-aș putea scrie, pentru prima oară. Am o familie minunată, avem doi copii pe care îi adorăm și cred că din dragostea pentru ei, pe care am extins-o către toți copiii, s-a născut „**Pledoarie pentru...inocență**” – prima carte pentru copii. „Marea” mea plăcere este să scriu cărți dedicate celor mici, indiferent dacă este vorba despre o carte de poezie sau una de povești, sau (cine știe?) poate una de aventuri pentru copii. Din alt punct de vedere, m-au „frământat” dintotdeauna întrebările fundamentale ale existenței umane. M-au ros de multe ori întrebările, cărora nici măcar nu le-am găsit răspuns. Cred că acesta este motivul pentru care am abordat și lirica „adultă” – poezia de factură filosofică (alchimia eului). Apoi, simt o imensă dragoste față de oameni, în general. Le sunt recunoscător, într-un fel sau altul, tuturor. Acesta ar fi următorul motiv pentru care am început să scriu despre oameni și, după cum era firesc, despre scriitori. Așa am devenit (mult-spus) și exeget.

R: De ce acest titlu: „Omul retortă”? Care este semnificația sa?

SG: Omul retortă este o carte cu o semiotică aparte. Poate nu am reușit să elucidez substanța titlului său în totalitate dar, măcar am certitudinea că am încercat. Ce este omul, dacă nu un vas (să nu vă închipuiți că de aur) care are capacitatea, ca prin arderea produsă în cele douăzeci și două de grame (sufletul său), să distileze trăiri, simțiri, sentimente, gânduri și să le transforme mai apoi în esențe ale sufletului uman. Ca în explicațiile pe care le oferă poemul (Prologos – Un drum, o cale?):

„ Doar Luna cu a ei visare,
orbiri peste al lumii nimb,
mă lasă-n pace, nu mă vede,
căci drumul...i se pare fum,

iar pe cărarea nou zidită
încremenită într-un timp
nu se zăresc cu aur poleite
pietre-cuvinte, aripi-gând.”

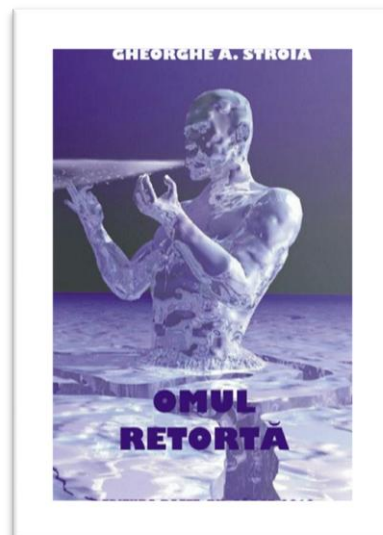
R: Două motive pentru care ar trebui citită cartea dumneavoastră.

SG: Nu aş fi sincer, dacă aş spune că există doar două motive, pentru care cineva să citească „Omul retortă”. Dar, le-aş sugera cititorilor, să lase porțile sufletului larg deschise, pentru ca „retorta” să aibă oxigenul necesar arderii și restul va curge de la sine. Nu trebuie să ne subestimăm cititorii, care cu siguranță vor descoperi și singuri motivația lor pentru lectură. Dacă o carte trebuie să aibă o motivație (extrinsecă) pentru a fi citită, atunci este nevoie de o motivație (intrinsecă) și mai puternică, pentru a fi scrisă. Dacă ar fi să enumăr doar două motive, acestea ar fi: sensibilitatea poemelor și intensitatea trăirilor pe care ți le poate produce cartea. Mi-a spus cineva (o cititoare mai în vârstă), că citind poemul „Eclipsă” și-a văzut filmul vieții, perindându-se prin fața ochilor sufletului său. Destul de motivant, nu-i așa ?

R: Înaintea apariției acestei cărți, ați mai lansat și altele?

SG: După cum vă spuneam, am debutat în volum, la editura Sfântul Ierarh Nicolae, Brăila, în anul 2010, unde au apărut trei dintre cărțile mele : „**Pledoarie pentru...inocență**” (Literatură pentru copii), „**Pelerin la porțile...Eului**” (poeme) și „**De vorbă cu o...minune**” (Povești pentru copii cuminți) – o lucrare în patru volume, primul volum purtând același titlu. A urmat apoi volumul doi al cărții de povești, intitulat „**În brațele bunicului**”, apărut la Editura Optima, Iași și „**Omul retortă**” - Editura Rafet, Râmnicu Sărat. Între timp, am mai publicat la editura Karuna din Bistrița prima mea carte bilingvă (română-engleză, foarte dragă mie), intitulată „**Metamorfice stări/Metamorphical states**”, a cărei traducătoare este prof. Bozanchi Mihaela, de la Școala „Mareșal Alexandru Averescu”, din Adjud. Este o lucrare în două volume, din care a apărut doar volumul I. Toate titlurile enumerate sunt apariții literare ale anului 2010. **R: Mulți oameni încearcă să se dedice condeiului, dar puțini au ceva de spus. Prin ce se deosebește opera dumneavoastră de a altora? Ce este specific?**

SG: Cred că este mult spus...operă. Nu mă consider încă un scriitor, chiar dacă nu mai sunt - nici debutant. Însă, parcă nici în maxima aceea care spune: “Nu toți cei care scriu se numesc scriitori” - nu mă regăsesc. Deși trăim în vremurile în care (din punctul meu de vedere) anomaliile - precum: diletantismul, vulgaritatea, cinismul, oroarea, tentativele de suicid - sunt ridicate la rang de muze poetice, îmi place să cred, că oricare dintre scrierile mele nu au nimic în comun cu aceste tendințe „postmoderniste”. Prin scrierile mele, doresc să le inspir oamenilor contrariul acestor trăiri decadente. Le recomand tuturor: să se redescopere, să se reinventeze. Citind, să capete acele stări de bine, ca motivații pentru viață. În plus, aş dori ca scrierile mele să mă arate lumii, așa cum sunt (om = calități + defecte), fără să

mă străduiesc măcar să fiu ca ceilalți. Chiar dacă nu poate fi exhaustivă, orice scriere trebuie să poarte eticheta propriei personalități, să aibă o notă de originalitate.

R: Stimate doamnă Gheorghe A. Stroia, în ce măsură credeți că pentru a fi scriitor este nevoie de talent și în ce măsură de voință?

SG: Mi-aș permite să vă dau un mic exemplu, care nu are legătură directă cu literatura: **Mozart - talentul și Salieri - voința.** Când Mozart era pe patul suferinței, soția sa a mers la palatul imperial să-i vândă partiturile, pentru a face rost de bani. Marele maestru al curții imperiale - Antonio Salieri - uitându-se peste partituri, a observat că nu aveau nici măcar o ștersătură. A întrebat-o pe soția lui Mozart dacă acelea erau transcrieri ale partiturilor originale. Femeia a confirmat: acelea erau chiar originalele. Abia atunci maestrul Salieri (voința) – de altfel un bun muzician – a realizat de ce Mozart (talentul) spunea adesea, că el nu a scris nimic, niciodată. Pentru că el (talentul) reda pe portativ notele muzicale pe care îngerii i le șopteau la ureche. Cred că acest adevăr se aplică și „oamenilor de litere”. Sunt autori care scriu ca și cum ar respira și ceilalți - care scriu, făcând eforturi de voință extraordinare. Cu toate acestea, ambele categorii de scriitori au nevoie de mult studiu, de cunoștințe noi, de o cultură solidă. Chiar dacă te naști cu talent, trebuie să-l „îmbogățești” cu multă voință, pentru a rezista oricăror viituri literare.

RS: Spuneți-ne dacă aveți un alt proiect, scrierea altei cărți.

SG: Am mai multe proiecte în lucru, dar vă voi dezvălui doar trei dintre ele: „**Accidente pe autostrada sufletului**” – poeme, „**Lumină și Armonie**” – proză scurtă și „**Petale de cuvinte**” – prima mea carte de eseistică și critică literară. Mai sunt și altele, despre care veți afla la timpul potrivit.

R: Un mesaj pentru cititori.

SG: I-aș îndemna pe cititori să citească dar, să fie atenți la ce citesc și mai ales cum citesc. Lectura este hrana spirituală care rodește, doar dacă (așa cum spuneam) porțile sufletului sunt larg deschise. În viață, trebuie să vezi partea frumoasă a lucrurilor. Nu este greu, mai ales că în toate există ceva frumos. Dacă vom ști să privim natura, vom vedea frumusețe și bogăție. Dacă vom ști să-l privim pe om, în adâncul lui, vom vedea bunătate și dragoste. Privind astfel viața și oamenii, devenim noi înșine mai frumoși, mai bogați și mai buni. Vă rog să-mi permiteți să transmit urările mele de sănătate și prosperitate, tuturor cititorilor revistei și să vă felicit pentru curajul și persuasiunea dumneavoastră. Dar, să nu uităm că viața noastră înseamnă de fapt...**metamorifice stări.** Pentru final aș dori să subscriem unei neexhaustive definiții, dată metamorfozelor noastre (din cartea „**Metamorifice stări/Metamorphical states**”, Ed. Karuna, Bistrița - 2010) :

“Fatidicul vieții ce curg
cu vuiet ascuns de răbdare,
lumina, ce-n glasuri șoptește,
eternei povești - o chemare,

oprită în loc să primească
aripi de fluturi ce cresc:
vibrând...doar o clipă.”

Cu mult drag,
Gheorghe A. Stroia - Adjud, 2010

Interviu realizat de: Heinel Tiberiu clasa aVIII-a

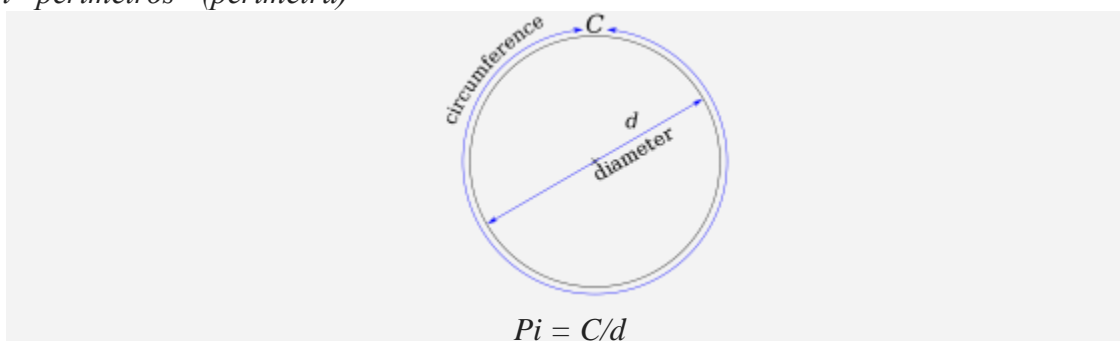

Matematica nu e totul

Numarul π este o constantă matematică a cărei valoare este egală cu raportul dintre circumferința și diametrul oricărui cerc într-un spațiu euclidian, sau cu raportul dintre aria unui cerc și pătratul razei sale. π este una dintre cele mai importante constante matematice, fiind conținută în multe formule de matematică, fizică, inginerie. Numarul π este un număr irational, a cărui valoare avem $3,14 \leq \pi \leq 3,15$

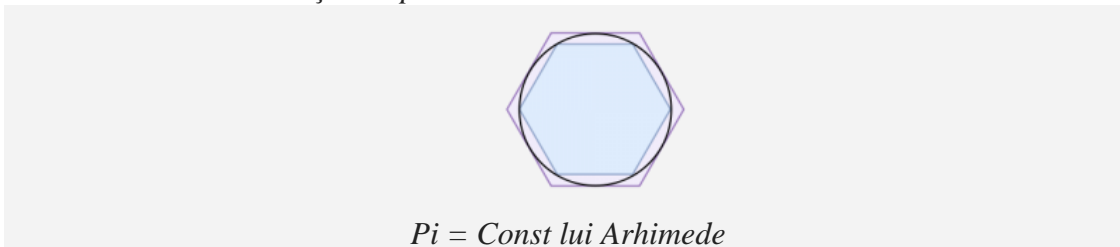
Numarul π – denumire și studiere

- **Originea** literei grecești “ π ”: prima litera a cuvintelor grecești “perifereia” (periferie) și “perimetros” (perimetru) -

în legătură cu formula de calcul a circumferinței (sau a perimetrului) unui cerc.

- Alt nume pentru numărul π : “**Constanta lui Arhimede**”, deoarece Arhimede a fost primul care a încercat să calculeze valoarea lui π cu exactitate (a observat că această mărime poate fi limitată superior și inferior înscriind cercurile în poligoane regulate și calculând perimetrul poligoanelor exterioare și respectiv interioare).
- **Modurile de studiere** și încercare de calculare a numărului π **urmează dezvoltarea matematicii** în ansamblu și o împart

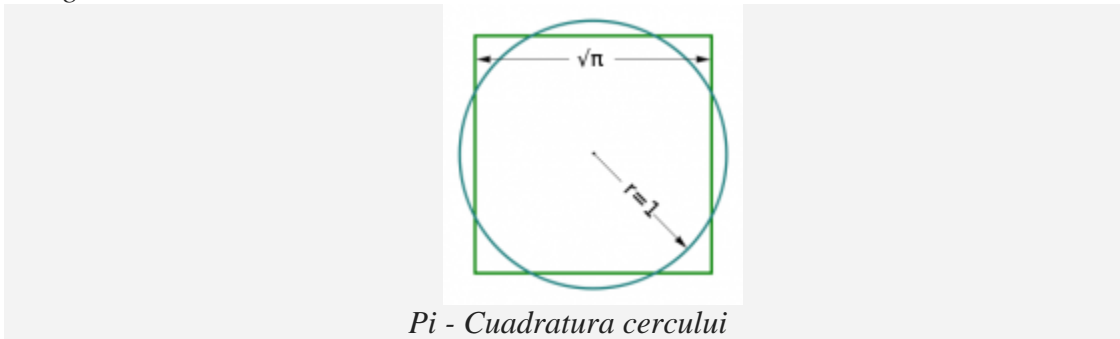

în 3 perioade: veche (în care π era studiat geometric), clasică (π era calculat folosind analiza matematică) și modernă (cu ajutorul calculatoarelor numerice).

Proprietăți ale numărului π

- este **irational** (i.e. nu poate fi scris ca raport a doua numere întregi) – irraționalitatea sa a fost demonstrată complet abia în secolul 18.
- este **transcendent** (i.e. nu există niciun polinom cu coeficienți raționali care să-l aibă pe π ca rădăcină), de unde rezultă următoarea proprietate:

- **nu este construibil geometric** (i.e. nu se poate construi cu rigla și compasul un pătrat cu aria egală cu cea

Pi - Cuadratura cercului

a unui cerc dat – aceasta este o problemă de geometrie veche și celebră, cunoscută sub numele de “**Cuadratura cercului**”, care este o problemă fără soluție).

- are un **număr infinit de zecimale** care nu conțin secvențe ce se repetă; acest șir infinit de cifre a fascinat numeroși matematicieni, iar în ultimele secole s-au depus eforturi semnificative pentru a investiga proprietățile acestui număr; totuși, în ciuda muncii analitice și a calculelor realizate pe supercalculatoare care au calculat 10 mii de miliarde de cifre ale lui pi, **nu s-a descoperit niciun șablon identificabil în cifrele găsite**. Cifrele numărului pi sunt disponibile pe multe pagini web și există programe software pentru calcularea lui pi cu miliarde de cifre precizie.

Memorarea cifrelor numărului pi

Chiar cu mult timp înainte ca valoarea lui pi să fie evaluată de calculatoarele electronice, unii oameni au devenit obsedați memorarea unui număr record de cifre ale sale.

Ultimul record înregistrat la memorarea cifrelor lui pi este de 67.890 de cifre și este deținut de un student chinez de 24 ani (Lu Chao), căruia i-au luat 24 de ore și 4 minute să recite fără greșală până la a 67.890-a cifra zecimală a lui pi.

Există mai multe **moduri de memorare a numărului pi**, iar cea mai cunoscută metodă constă în folosirea de “**pieme**” (poeme pentru numărul pi) – poezii ce reprezintă numărul pi astfel încât lungimea fiecărui cuvânt (în litere) reprezintă o cifră.

Exemplu de piema în limba română:

“Așa e ușor a scrie renumitul și utilul număr.” Pe lângă pieme există și alte metode tehnici pentru reținerea cifrelor numărului pi.

Știind că:

$$1^2=1$$

$$11^2=121$$

$$111^2=12321$$

$$1111^2=1234321$$

$$11111^2=123454321$$

$$111111^2=12345654321$$

Calculați : 11111111^2

Profesor: Cristea Doina

UN MAR SI O IEDEE

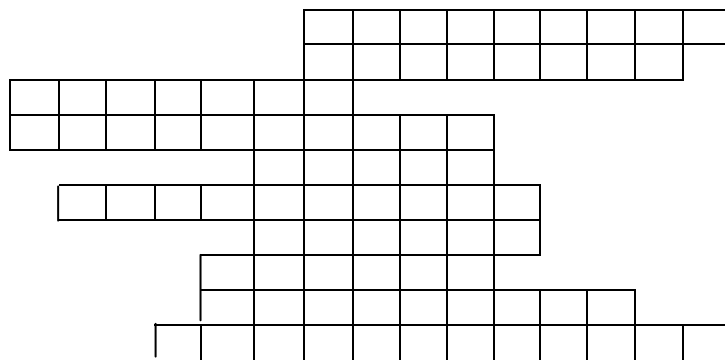
Daca tu ai un măr si eu am un măr și facem schimb de mere, atunci tu și eu vom avea în continuare un măr. Dar dacă tu ai o idee și eu am o idee și le schimbăm între ele atunci fiecare dintre noi

va avea doua idei.

(George Bernard Shaw)

Un rebus pentru tine;

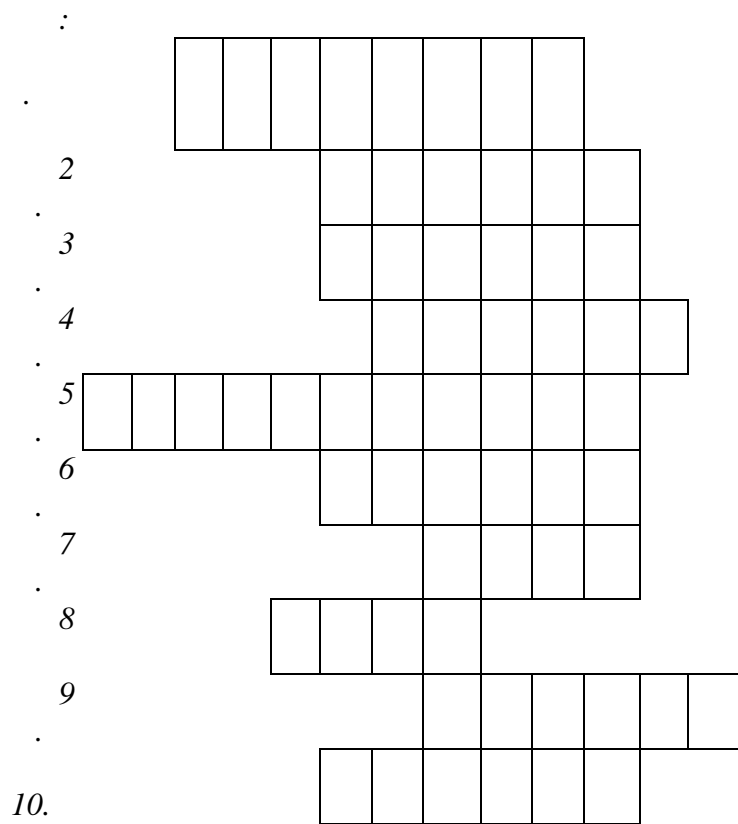
1. Directia N-S sau S-N;
2. În rma unei deformari corpul revine la foma inițială;
3. Effect ce are ca rezultat schimbarea stării de mișcare a corpurilor;
4. Direția E-V sau V-E;
5. Măsaoră tăria interacțiunii corpurilor;
6. Mărime fizică ce se reprezintă grafic printr-un segment de dreaptă orientat;
7. Materie ce începi să o studiezi în clasa a VI-a;
8. Are ca rezultat deformarea corpurilor;
9. Deformare în urma căreia corpurile nu mai revin la forma inițială;
9. Acțiune reciprocă dintre două corpuri.

profesor: Hozit Alexandrina

Alt rebus pentru tine

1. Rezultatul desfășurării unor activități pentru satisfacerea dorințelor sau a nevoilor populației

2. Rezultatul desfășurării unor activități de producție

3. Cheltuieli

4. Una dintre caracteristicile produsului

5. Al doilea element în traseul comercial al produselor

6. Schimbul de produse și servicii prin cumpărare și vânzare

7. Instituție națională ce are ca obiectiv de lucru protecția consumatorilor

8. Sumă de bani care se cere sau se plătește pentru un bun sau un serviciu

9. Totalitatea bunurilor și serviciilor destinate consumului aflate în circulație

10. Cantitatea de bunuri sau servicii necesare pentru a acoperi consumul

Proiectele noastre in derulare :

1. **‘Exmatriculți Violența’** – coordonator proiect profesor Cristea Doina . proiectul este în derulare începând cu 1 octombrie (la nivelul Scolii)
2. **‘Siguranța în viața’**- coordonator proiect profesor Petrovici Ionela (la nivelul Scolii)
3. **‘Împreună pentru copiii noștri’**- coordonator profesor Petrovici Ciprian

Copiii Școlii Ploscuțeni au participat sub îndrumarea d-nei prof. Beres Irina la concursul **‘Sanatos, deci fericit’**, și dorim ca operele lor să fie cunoscute de întreaga școală.

*Stau de vorbă FRUCTUL SI LEGUMA
Si amandoi se tot gandesc
Cand sa faca oare nunta?
Pentru cei ce se iubesc.*

Daria Dolghi,
clasa a VII -a

*Mainile cu toti ne-am dat
Si-mpreuna am creat
O, ce masa savuroasa!
Pentru o hrana sanatoasa.*

Tiberiu Heinel;
clasa a VIII-a

*Pentru o hrana sanatoasa
Noi am desenat
Fructe si legume bune
Intr-un cos anume*

Paul Demici ,
clasa Av-a

*Cu pensonul am pictat
Fructul preferat
Si ii fac reclama lui
Ca-altu-n lume bun nu-i.*

Harjanu Andreea,
,clasa aV-a

*Hai, sa dam mana cu mana
O leguma si o pruna
Si sa raspandim in lume
Numai sanatate si fericire.*

Alina Simion;
clasa a VIII-a

RELIEFUL COMUNEI PLOSCUȚENI SI IMPREJURIMILOR

Relieful pe care este așezată comuna Ploscuțeni a constituit, încă din cele mai vechi timpuri, locul prielnic pentru viețuirea omenească, atât prin condițiile strategice, dar mai ales pentru posibilitățile economice pe care le oferea – teren pentru agricultură, întinse suprafețe forestiere, bogate resurse cinegetice, pescuit, precum și una din cele mai de seamă căi de comunicație între nord și sud aflată la vest de râul Siret.

Prin poziția sa geografică, teritoriul comunei Ploscuțeni este situat, din punct de vedere geostructural, la contactul dintre unitatea veche numită Platforma Moldovenească cu cratogenul dobrogean și Depresiunea Bârladului.

Schițarea reliefului actual a început încă din Pliocen. Pe măsură ce Marea Sarmatică se retrăgea spre sud și sud-est, începând din nordul Moldovei, teritoriile de uscat se extindeau tot mai mult. Vechea câmpie sarmatică din nord s-a extins către sud pe măsură ce apele pliocene se retrăgeau, iar odată cu mișcările tectonice de la începutul Cuaternarului în Carpați, râurile și-au sporit puterea de eroziune acoperind câmpia litorală cu pietrișuri, considerate de vârstă villafranchiană (I. Hârjoabă, 1970).

În paralel s-au format și principalele cursuri de apă, care sunt cele mai vechi, fapt atestat de prezența teraselor.

Pe tot cuprinsul teritoriului comunei Ploscuțeni există importante pânze freatice de apă cantonate la baza depozitelor diverse și la adâncimi acceptabile, având calități potabile variabile de la un loc la altul. Deși nu au debite considerabile, ele constituie sursa cea mai sigură de alimentare cu apă potabilă a populației.

Tot aici se constată existența unor rezerve deosebit de importante de materiale de construcție de balastieră (nisipuri și pietrișuri). Terasa inferioară și lunca Siretului oferă condiții favorabile pentru exploatarea acestor resurse subsolice.

Comuna Ploscuțeni este amplasată în marea arie seismică de pe teritoriul țării cu intensități peste gradul 5, provocate de cutremurele moldavice (Atlasul Național, Pl. 11-3, 1975) fiind situat totodată, în zona delimitată de liniile izoseiste cu valoarea medie a magnitudinii de 7, respectiv 8 pe Scara Richter (Șt. Airinei, 1980). Ca urmare, acest teritoriu a fost afectat de hazarde endogene (Cutremurul catastrofal din 10. 11. 1940 și cel din 4.03.1977).

Morfologia și morfometria teritoriului comunei Ploscuțeni, chiar dacă au evoluat într-un context mai larg, pot fi analizate și în plan local, predominând formele geomorfologice fluviale, care au luat naștere ca urmare a acțiunii unor factori activi (rețeaua hidrografică, tectonica) asupra factorilor pasivi (structura și roca) alcătuiind la un loc o microregiune de confluență cu reale calități de populare timpurie.

Albiile majore ale râurilor Trotuș și Siret sunt bine dezvoltate, fiind constituite din depozite acumulative recente, pietrisuri și nisipuri levantine și cuaternare, exploatate în prezent în câteva balastiere.

Luncile variază ca lărgime între 2 și 4 km, atingând la confluență 10 km. Ele sunt presărate cu numeroase meandre părăsite - bălți, mlaștini - care indică deplasarea cursului

Siretului și Trotușului spre est datorită mișcărilor tectonice de coborâre din zona Siretului inferior, pe de o parte, și de înălțare a Munților și Subcarpaților interni ai Vrancei, pe de alta.

Terasele Siretului de pe partea stângă au o înclinare generală spre vest și sud-vest, iar podurile acestora sunt spații bune pentru amplasarea clădirilor.

*Continuarea în nr. următor
Prof. Carbarău Gheorghe*

*Imagini din excursiile noastre:
PE DRUMURI DE MUNTE*

Cuprins:

- 1. Scoala mea –familia mea*
- 2. Gânduri de copil-*
- 3. De vorba cu o minune*
- 4. Matematica si poezie*
- 5. Reporter printre OAMENI*
- 5. Matematica... nu e tot....*
- 6. Ghicește..... istețule*
- 7. Un rebus pentru tine.*

Colectivul de redactie:

dir. Mihaes Violeta

Prof. Cristea Doina Prof. Beres Irina

Prof. Nicu Veridiana prof. Hozit Alexandrina

Prof. Carbarau Gh. Prof. Petrovici Ionela

Elevi: Ghergut Andreea, Stoica Anca,

Heinel Tiberiu, Butnaru Melania, Demici Paul

Butnaru Rafaela, Harjanu Andreea, Radu Fernando